

Szanowni Państwo, Drogie Koleżanki i Drodzy Koledzy,

nadszedł termin kolejnego Zjazdu Polskiego Towarzystwa Logopedycznego połączonego z walnym zebraniem członków PTL i wyborami nowego Zarządu. Przez ubiegłe lata w trakcie cyklicznych ogólnopolskich spotkań logopedów w Lublinie – kolebce polskiej logopedii – odbywały się konferencje nauko-wo-szkoleniowe. Podczas sesji konferencyjnych prezentowano wyniki najnowszych badań naukowych nad zaburzeniami mowy, wskazywano ich aplikację w terapii logopedycznej, omawiano interesujące i trudne diagnostycznie przypadki, rozważano nowe problemy teoretyczne, wyznaczano kierunki rozwoju naukowego w dziedzinie logopedii.

Tegoroczne spotkanie zaplanowano tradycyjnie tuż przed wakacjami. Jego znaczenie dla praktyki logopedycznej jest szczególne. Temat zjazdu jest bowiem odpowiedzią na zgłaszane od lat przez środowisko logopedów zapotrzebowanie na opracowanie metodyki terapii logopedycznej w przypadkach rozmaitych zaburzeń mowy. Logopedzi potrzebują nie tylko mocnej teorii i kunsztownego rzemiosła, ale również metodologicznych podstaw dla swojej praktyki. Przyszedł czas, by dotychczasową – ugruntowaną już – wiedzę teoretyczną nad zaburzeniami mowy oraz wieloletnie doświadczenia praktyczne ujednoczyć w spójny system postępowania terapeutycznego, w którym terapia logopedyczna coraz częściej staje się jednym z istotnych elementów wielospecjalistycznego systemu usprawniania człowieka. Dzisiaj możemy podjąć się takiego wyzwania.

Teoria interakcji, w ostatnich latach rozwijana na gruncie logopedii, otwiera nowe perspektywy w terapii osób z zaburzeniami mowy. W świetle tej teorii logopedyczne cele oddziaływań terapeutycznych obejmują bardzo szerokie aspekty funkcjonowania językowego, takie jak poznawcza interpretacja świata, emocjonalna ocena zjawisk rzeczywistości, reguły zachowań werbalnych i niewerbalnych uwzględniające społeczne, sytuacyjne i pragmatyczne uwarunkowania komunikacji. Indywidualne uwarunkowania w budowaniu programu terapii dla poszczególnych osób wymagają współpracy z innymi specjalistami

zaangażowanymi w program usprawniania zaburzeń poznawczych, emocjonalnych, ruchowych czy fizjologicznych. Polska logopedia jest na tym etapie rozwoju, kiedy teoretyczne modele zostały zweryfikowane w praktyce logopedycznej, a praktyka logopedyczna znalazła uzasadnienie w koncepcjach teoretycznych.

Opracowywane i zaprezentowane na zjeździe modele terapii mają być podstawą do określania form organizowania i standaryzowania opieki logopedycznej, zwłaszcza w strukturach służby zdrowia i oświaty, mają też być istotną przesłanką przy ustalaniu zakresu treści kształcenia logopedów.

Na zjeździe prezentowane będą propozycje metod terapii zaburzeń mowy przygotowane przez wybitnych specjalistów z zakresu logopedii – naukowców i praktyków. Ustalenia będą dotyczyły programowania terapii logopedycznej (z określeniem celu jej strategii, metod pracy oraz form organizowania opieki logopedycznej), a w końcu samego postępowania terapeutycznego (w którym określony zostanie szczegółowy program terapii i organizacja zajęć, ustalone zostaną kryteria okresowej oceny postępów terapii i zasady weryfikacji hipotez diagnostycznych, a także zaproponowane zostaną sposoby prowadzenia dokumentacji pracy logopedy).

Idea postępowania terapeutycznego w odniesieniu do rozmaitych zaburzeń prezentowana będzie w trakcie obrad plenarnych, a eksplikacji różnych metod terapii zostaną poświęcone cykle zajęć warsztatowych. Na warsztatach, oprócz sprawdzonych metod terapii logopedycznej, zaprezentowane będą metody paralogopedyczne oparte na najnowszych technologiach, które mogą efektywnie wspomagać terapię w przypadku różnych zaburzeń mowy. Liczymy na kreatywną dyskusję całego środowiska logopedycznego, ponieważ uzgodnione w trakcie zjazdu standardy terapii logopedycznej zostaną opublikowane w kolejnym tomie czasopisma „Logopedia” oraz złożone w resortach służby zdrowia i oświaty jako dokument określający zakres pracy osób zatrudnionych na stanowisku logopedy.

W związku z formułą tematyczną zjazdu trudno w jego programie zamieścić wystąpienia donoszące o najnowszych osiągnięciach w zakresie badań naukowych nad zaburzeniami mowy i ciekawych doświadczeniach z praktyki logopedycznej. Nie chcemy jednak z tych treści rezygnować. Dlatego zachęciliśmy wszystkich do przygotowywania plakatów, które mogłyby przybliżyć uczestnikom aktualny stan refleksji, kierunki rozwoju teorii, a także ciekawą kazuistykę, która zawsze stawia nowe problemy badawcze przed współczesną logopedią. My ją przecież tworzymy!

prof. UMCS i UWM, dr hab. Jolanta Panasiuk
Sekretarz Zarządu Głównego PTL